

II.

Forslag til Lov

om

Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 16de Marts 1891.)*

§ 1.

Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forstaffe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal, for saa vidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne Bestemmelser være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse.

Som ligeberettiget med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er i Ægtefælskab med eller jensest har været i Ægtefælskab med en Mand med Indfødsret.

§ 2.

Afgang til Alderdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af:

a) at den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening værdiløse Handling, for hvilken han ikke har erholdt Uresoprejsning;

b) at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige og ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforfkyldt;

c) at han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet, og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Vælgængereri eller Betleri; for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægtefælskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv. Personer over 60 Aar,

*) Sr. Tillæg A. Sp. 3393 fg.; Tidenden: Sp. 4459. Forelæggelsen, Sp. 4537 fg. 1ste Behandling, Sp. 4802 fg. 2den Behandling.